



RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 64.564/1
van 28 november 2018

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende
de nadere regels voor het verkrijgen van een zorgtoeslag’

Op 26 oktober 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de nadere regels voor het verkrijgen van een zorgtoeslag’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 22 november 2018. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraad, voorzitter, Chantal BAMPS en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Wendy DEPESTER, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 28 november 2018.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegd ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe uitvoering te geven aan Boek 2, Deel 1, Titel 4, en Boek 5, Deel 2, Titels 2 en 3, van het decreet van 27 april 2018 ‘tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid’ door de nadere regels voor het verkrijgen van wezentoelagen (hoofdstukken 2 en 7, afdeling 1, onderafdeling 1, van het ontwerp), zorgtoelagen voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte (hoofdstukken 3, 4 en 7, afdeling 1, onderafdelingen 2 en 3, van het ontwerp en bijlagen 1 en 2 bij het ontwerp) en pleegzorgtoelagen (hoofdstukken 5 en 7, afdeling 1, onderafdeling 4, van het ontwerp) vast te leggen. De artikelen 46 en 47 van het ontwerp, ten slotte, brengen enkele wijzigingen aan in het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014 ‘betreffende de integrale jeugdhulp’ teneinde ervoor te zorgen dat het team Indicatiestelling de opdracht krijgt te adviseren over de aanwending van het resterend bedrag van het derde van de gezinsbijslagen ter uitvoering van artikel 68, § 2, van het decreet van 27 april 2018.

Al deze bepalingen zullen, net als het decreet van 27 april 2018, op 1 januari 2019 in werking treden (artikel 54 van het ontwerp).

2. Voor hoofdstuk 2 van het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 15, § 1, tweede lid, en § 2, tweede lid, van het decreet van 27 april 2018.

Voor de hoofdstukken 3 en 4 van het ontwerp, alsook voor bijlagen 1 en 2 van het ontwerp, kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 16, § 1, derde en vierde lid, van het decreet van 27 april 2018.

Voor hoofdstuk 5 van het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 17, derde lid, van het decreet van 27 april 2018.

Voor hoofdstuk 6 van het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 68, § 2, van het decreet van 27 april 2018.

Voor hoofdstuk 7, afdeling 1, onderafdeling 1, van het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 214, § 2, achtste lid, van het decreet van 27 april 2018. Voor hoofdstuk 7, afdeling 1, onderafdelingen 2 en 3, van het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 218 van het decreet van 27 april 2018. Voor hoofdstuk 7, afdeling 1, onderafdeling 4, van het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 219, tweede lid, van het decreet van 27 april 2018.

VORMVEREISTEN

3. Het ontwerp bevat enkele bepalingen die betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens de zin van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot

intrekking van Richtlijn 95/46/EG' (hierna, "algemene verordening gegevensbescherming"), m.n. de artikelen 10, vierde lid, en 28 van het ontwerp.¹

Artikel 36, lid 4, van de algemene verordening gegevensbescherming, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit², te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

De verplichting om de toezichthoudende autoriteit te raadplegen geldt sedert 25 mei 2018 en is van toepassing op elke regelgevingsmaatregel in verband met de verwerking in de zin van artikel 2, lid 1, van de algemene verordening gegevensbescherming.

Vooraleer het ontwerp doorgang kan vinden, zal derhalve nog het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit moeten worden ingewonnen. In de aanhef dient daar dan gewag van te worden gemaakt. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het voornoemde vormvereiste nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

4. Het opschrift van het ontwerp verwijst enkel naar de zorgtoeslag. Het begrip "zorgtoeslagen" omvat, zo blijkt uit Boek 2, Deel 1, Titel 4 van het decreet van 27 april 2018, inderdaad de wezentoeslag (hoofdstuk 1), de zorgtoeslag voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte (hoofdstuk 2) en de pleegzorgtoeslag (hoofdstuk 3).

Deel 2 van Boek 5 van hetzelfde decreet volgt deze indeling echter niet. Titel 2 bevat de overgangsregeling voor de kinderbijslag voor wezen, terwijl in Titel 3, dat als opschrift "zorgtoeslagen" draagt, de overgangsregelingen voor "de zorgtoeslag voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte" (hoofdstuk 1), "de pleegzorgtoeslag" (hoofdstuk 2) en de forfaitaire bijslag voor een kind dat in een instelling geplaatst is (hoofdstuk 3) zijn opgenomen.

¹ Artikel 10, vierde lid, van het ontwerp bepaalt dat Kind en Gezin "de persoonsgegevens betreffende de vaststelling, vermeld in het eerste lid, [bewaart] tot vijf jaar na ontvangst van deze gegevens". Artikel 28 van het ontwerp schrijft voor dat de arts die een erkenning wenst te bekomen als evaluerende arts daartoe een aanvraag moet indienen bij Kind en Gezin en de nodige (persoons)gegevens moet overmaken.

² De Commissie voor de persoonlijke levenssfeer is vanaf 25 mei 2018 opgevolgd door de Gegevensbeschermingsautoriteit (zie de artikelen 3 en 110 van de wet van 3 december 2017). De leden van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer oefenen evenwel de taken en de bevoegdheden van de Gegevensbeschermingsautoriteit uit tussen 25 mei 2018 en de dag waarop de leden van het directiecomité van de Gegevensbeschermingsautoriteit de eed afleggen en een verklaring ondertekenen dat er geen belangenconflicten zijn (artikel 114 van de wet van 3 december 2017).

Om eventuele verwarring over de inhoud van het begrip “zorgtoeslag” te vermijden, kunnen in het opschrift de woorden “een zorgtoeslag” vervangen worden door de woorden “een wezentoeslag, een zorgtoeslag voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte en een pleegzorgtoeslag”.

Ook dan dekt het opschrift nog niet volledig de inhoud van het ontwerp. De artikelen 46 en 47 van het ontwerp, die betrekking hebben op het advies van het team Indicatiestelling, betreffen niet specifiek de zorgtoeslagen, maar wel de nadere regels inzake de toekenning en de verdeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid tussen de instelling en de begunstigde. De stellers dienen te beoordelen of in het opschrift ook naar deze “diverse bepalingen” moet worden verwezen.

Aanhef

5. De artikelen 46 en 47 van het ontwerp brengen wijzigingen aan in het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014 ‘betreffende de integrale jeugdhulp’. In de aanhef van het ontwerp moet tussen het eerste en het tweede lid een nieuw lid worden ingevoegd, dat luidt als volgt: “Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014 betreffende de integrale jeugdhulp;”.

Artikel 1

6. Zowel uit artikel 16 van het decreet van 27 april 2018 als uit de overige bepalingen van het ontwerp blijkt dat de arts “de gevolgen van de aandoening waaruit een specifieke ondersteuningsbehoefte voortvloeit” dient vast te stellen en niet “de gevolgen van een specifieke ondersteuningsbehoefte”. Bijgevolg dienen in artikel 1, 3^o en 5^o, van het ontwerp telkens de woorden “de gevolgen van een specifieke ondersteuningsbehoefte” te worden vervangen door de woorden “de gevolgen van een aandoening waaruit een specifieke ondersteuningsbehoefte voortvloeit”. In dezelfde zin moet het opschrift van afdeling 1 van hoofdstuk 3 van het ontwerp luiden als volgt: “Gevolgen van de aandoening waaruit een specifieke ondersteuningsbehoefte voortvloeit”; en het opschrift van onderafdeling 4 van afdeling 2 van hoofdstuk 3 van het ontwerp luiden als volgt: “Duur en herziening van de vaststelling van de gevolgen van de aandoening waaruit een specifieke ondersteuningsbehoefte voortvloeit”. In de artikelen 15, tweede lid, en 17, tweede lid, van het ontwerp moeten de woorden “de specifieke ondersteuningsbehoefte” worden vervangen door de woorden “de aandoening waaruit de specifieke ondersteuningsbehoefte voortvloeit”.

Artikel 3

7. In artikel 3, tweede lid, van het ontwerp dient de verwijzing naar “artikel 14” te worden vervangen door een verwijzing naar “de artikelen 14 en 15” (zie artikel 3, eerste lid, van het ontwerp).

8. In artikel 3, tweede lid, van het ontwerp dienen de woorden “het voormelde decreet” te worden vervangen door de woorden “het decreet van 27 april 2018” (zie artikel 1, 2°, van het ontwerp).

Artikel 8

9. Uit artikel 6, § 6, van het ontwerp blijkt dat de gevolgen van de aandoening waaruit de specifieke ondersteuningsbehoefte van het kind voortvloeit enkel dan in aanmerking worden genomen voor de uitbetaling van een zorgtoeslag als het eindresultaat van de vaststelling van deze gevolgen minimaal 6 punten bedraagt of als het kind in pijler 1 minimaal 4 punten behaalt.

Hieruit volgt dat niet elke aandoening waaruit de specifieke ondersteuningsbehoefte voortvloeit aanleiding geeft tot de uitbetaling van een zorgtoeslag. Om die reden dienen in artikel 8 van het ontwerp de woorden “Voor het kind bij wie de gevolgen van de aandoening waaruit de specifieke ondersteuningsbehoefte voortvloeit, vastgesteld zijn conform artikel 6, § 6, van dit besluit” te worden vervangen door de woorden “Voor het kind bij wie de gevolgen van de aandoening waaruit de specifieke ondersteuningsbehoefte voortvloeit, in aanmerking kunnen worden genomen conform artikel 6, § 6”.

10. In artikel 8 van het ontwerp dienen de woorden “het voormelde decreet” telkens te worden vervangen door de woorden “het decreet van 27 april 2018” (*cfr.* artikel 1, 2°, van het ontwerp).

11. In artikel 8, 3°, van het ontwerp dient het correcte opschrift van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 ‘tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevende kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen’ te worden vermeld.

12. In artikel 8, eerste zin, dienen de woorden “van dit besluit” te worden geschrapt.

Dezelfde opmerking geldt bij artikel 14, tweede lid, artikel 17, eerste en derde lid, artikel 30, vijfde lid, artikel 36, § 2, tweede lid, en artikel 49, § 1, tweede lid, van het ontwerp.

Artikel 9

13. Artikel 9, tweede tot vierde lid, bepaalt het bedrag van de zorgtoeslag voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte, al naargelang de punten die overeenkomstig artikel 6 van het ontwerp werden toegekend.

De tekst van het ontwerp is evenwel verwarrend geredigeerd. Zo verwijst artikel 9, derde lid, van het ontwerp naar de minimale punten behaald in pijler 1, zonder daarbij een maximum te bepalen, en wordt dit derde lid ingeleid met de woorden “in afwijking van het tweede lid”. Door deze formuleringen zou de indruk kunnen ontstaan dat de bepaling ertoe strekt

80,75 euro toe te kennen, niet enkel wanneer het kind 4 punten behaalt in pijler 1, maar ook wanneer het kind 6 punten behaalt in pijler 1. De bedoeling van het derde lid zou dan niet enkel zijn een bedrag toe te kennen in geval het kind 4 punten behaalt, maar wel om af te wijken van de regeling in artikel 9, tweede lid, 1°, omwille van het feit dat de punten in één enkele pijler werden behaald. Deze lezing stemt evenwel niet overeen met artikel 9, vierde lid, waaruit blijkt dat ingeval het kind 6 punten enkel behaalt in pijler 1, een bedrag van 414,28 euro wordt toegekend.

Logischerwijze is de bedoeling van artikel 9, derde lid, van het ontwerp dus dat het enkel en alleen moet worden toegepast in geval het kind 4 punten behaalt in pijler 1 (en geen 6 punten behaalt op het eindresultaat als vermeld in artikel 6, § 5, van het ontwerp). In dit geval vormt deze bepaling geen afwijking van het tweede lid, en dient ze als volgt te worden herschreven: “Als het kind 4 punten behaalt in pijler 1 als vermeld in artikel 6, § 2, 4°, en geen 6 punten als eindresultaat als vermeld in artikel 6, § 5, behaalt, wordt het bedrag van 80,75 euro toegekend.”

14. Meer algemeen kan de volgende opbouw van artikel 9 worden voorgesteld, die in overeenstemming is met de regels uit artikel 6, § 6, van het ontwerp:

“De zorgtoeslag voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte, wordt overeenkomstig artikel 16, § 1, tweede lid, van het decreet van 27 april 2018, door de uitbetalingsactoren toegekend naargelang de ernst van de specifieke ondersteuningsbehoefte.

Als het kind 4 punten behaalt in pijler 1 als vermeld in artikel 6, § 2, 4°, en geen 6 punten als eindresultaat als vermeld in artikel 6, § 5, behaalt, wordt het bedrag van 80,75 euro toegekend.

Als het kind 4 of 6 punten behaalt in pijler 1 als vermeld in artikel 6, § 2, 4° of 5°, en minimaal 6 punten en maximaal 11 punten als eindresultaat als vermeld in artikel 6, § 5, wordt het bedrag van 414,28 euro toegekend.

Als het kind minder dan 4 punten behaalt in pijler 1 als vermeld in artikel 6, § 2, 1°, 2° of 3°, en minimaal 6 punten en maximaal 8 punten als eindresultaat als vermeld in artikel 6, § 5, wordt het bedrag van 107,55 euro toegekend. Het bedrag bedraagt 250,97 euro als het kind als eindresultaat als vermeld in artikel 6, § 5, minimaal 9 punten en maximaal 11 punten behaalt.

Als het kind als eindresultaat als vermeld in artikel 6, § 5, minimaal 12 punten behaalt, worden de volgende bedragen toegekend:

1° 414,28 euro als het kind minimaal 12 punten en maximaal 14 punten behaalt;

2° 471,07 euro als het kind minimaal 15 punten en maximaal 17 punten behaalt;

3° 504,71 euro als het kind minimaal 18 punten en maximaal 20 punten behaalt;

4° 538,36 euro als het kind meer dan 20 punten behaalt”.

Artikel 14

15. In artikel 14, eerste lid, van het ontwerp dient het woord “resultaat” telkens te worden vervangen door het woord “eindresultaat”

Artikel 15

16. Artikel 15 van het ontwerp voorziet in een bijzondere – van de in artikel 13 van het ontwerp beschreven normale werkwijze – afwijkende procedure voor de vaststelling door de evaluerende arts van de gevolgen van de aandoening waaruit de specifieke ondersteuningsbehoefte voortvloeit. Deze bepaling stelt immers dat de vaststelling van de gevolgen kan worden verricht enkel en alleen op basis van stukken. De evaluerende arts dient het kind in dat geval niet zelf te onderzoeken.

Uit artikel 15, vijfde lid, van het ontwerp blijkt dat de minister wordt gemachtigd om deze bijzondere procedure “ook uit [te] breiden tot andere gevallen”, waarbij hij de daarbij relevante criteria moet bepalen en ervoor zorgen dat deze bijzondere procedure beperkt wordt in de tijd.

De machtiging aan de minister om de mogelijkheid uit te breiden om een beslissing te nemen op basis van de stukken, is te ruim en moet worden weggelaten. De minister mag immers slechts belast worden met het nemen van bijkomende maatregelen of detailmaatregelen.

Artikel 17

17. In artikel 17, vierde lid, van het ontwerp moeten de woorden “De datum van de aanvraag om een aanvraagdocument op te stellen” worden vervangen door de woorden “De datum van het aanvraagdocument”.

Artikel 19

18. Artikel 19, § 1, eerste lid, derde zin, van het ontwerp bepaalt dat “[a]ls er in het jaar voor het kind zes, twaalf of achttien jaar wordt, een vaststelling wordt gedaan” die vaststelling geldt “tot de leeftijdsgrens wordt bereikt die op die leeftijd volgt”.

De gemachtigde verduidelijkte deze bepaling als volgt:

“Het is niet de bedoeling dat een kind dat in zijn vijfde, elfde en zeventiende levensjaar wordt onderzocht opnieuw op zes, twaalf of achttien jaar een ambtshalve herziening moet ondergaan. Voor deze kinderen is er een uitzondering voorzien. Voor het kind van 5 jaar betekent dit bijvoorbeeld dat de ambtshalve herziening op 12 jaar plaats vindt”.

In het licht hiervan lijkt het duidelijker de tekst van artikel 19, § 1, eerste lid, derde zin, van het ontwerp als volgt te formuleren:

“In afwijking van wat voorafgaat, geldt een vaststelling die wordt gedaan in het jaar voor het kind zes, twaalf of achttien jaar wordt, tot de leeftijd van respectievelijk twaalf, achttien of eenentwintig jaar”.³

Artikel 20

19. In artikel 20, eerste lid, van het ontwerp worden de woorden “onderafdeling 1 en 2 van dit besluit” het best vervangen door de woorden “artikel 11 tot en met 16”.

Artikel 22

20. Overeenkomstig artikel 5, § 1, I, eerste lid, 7°, a), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (hierna, “BWHI”) zijn de gemeenschappen, wat betreft de gezondheidszorgberoepen, onder meer bevoegd voor “hun erkenning [met andere woorden de erkenning van die gezondheidszorgberoepen] met naleving van de door de federale overheid bepaalde erkenningsvoorwaarden”.

Bijgevolg moeten in artikel 22, § 1, eerste lid, van het ontwerp de voorwaarden worden weggelaten, die identiek zijn aan de door de federale overheid bepaalde erkenningsvoorwaarden voor de uitoefening van het gezondheidszorgberoep van “arts”. Voor het vaststellen van de voorwaarden om het beroep van “arts” te kunnen uitoefenen (bvb. het viseren van de opleidingstitel⁴, de inschrijving op de lijst van de orde die bevoegd is voor het betrokken gezondheidszorgberoep⁵ en de verlening van een RIZIV-nummer aan gezondheidszorgbeoefenaars met het oog op de terugbetaalbaarheid van de geneeskundige verstrekkingen⁶) is de Vlaamse Gemeenschap immers niet bevoegd.⁷ Enkel de federale overheid kan deze erkenningsvoorwaarden bepalen.

³ Uit artikel 8, § 2, eerste lid, 2°, van het decreet van 27 april 2018 blijkt immers dat het kind recht geeft op gezinsbijslagen tot en met de maand waarin het 21 jaar wordt als het een specifieke ondersteuningsbehoefte heeft als vermeld in artikel 16 van voormeld decreet.

⁴ Zie de artikelen 3, 25, 60, en 72, § 3, van de gecoördineerde wet van 10 mei 2015 ‘betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen’ (hierna, “gezondheidszorgberoepenwet”). Zie ook het verslag van de kamercommissie, *Parl.St.* Kamer 2013-14, nr. 53-3201/004, 8-9.

⁵ Zie artikel 25 van de gezondheidszorgberoepenwet.

⁶ Zie artikel 5, § 1, I, tweede lid, 2°, van de BWHI.

⁷ *Cfr.* advies RvS nr. 58.387/VR van 11 december 2015 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de erkenning van kinesitherapeuten en van de bijzondere beroepsbekwaamheden voor kinesitherapeuten’. Zie ook advies RvS nr. 58.418/VR van 11 december 2015 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de erkenning van de bijzondere beroepstitels en bijzondere beroepsbekwaamheden voor de beoefenaars van de verpleegkunde en de registratie als zorgkundige’, alsook advies RvS nr. 58.433/VR van 11 december 2015 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de erkenning van beoefenaars van paramedische beroepen’.

In de inleidende zin van artikel 22, § 1, eerste lid, van het ontwerp moeten daarom de woorden “de betrokkene” worden vervangen door de woorden “de arts”. In artikel 22, § 1, eerste lid, van het ontwerp moeten de door de federale overheid bepaalde erkenningsvoorwaarden om het beroep van “arts” te mogen uitoefenen worden geschrapt uit de lijst met erkenningsvoorwaarden,

De voorwaarden in artikel 22, § 1, eerste lid, van het ontwerp die, bovenop de door de federale overheid vastgestelde voorwaarden om het gezondheidszorgberoep van “arts” te kunnen uitoefenen, te beschouwen zijn als erkenningsvoorwaarden voor de uitoefening van de functie van “evaluerende arts” in het kader van het ontwerp, kunnen als erkenningsvoorwaarden behouden blijven.

21. In artikel 22, § 1, eerste lid, 4°, van het ontwerp wordt als voorwaarde gesteld dat de arts over een uittreksel uit het strafregister “als vermeld in artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering” beschikt. Voor personen die niet in België gedomicilieerd zijn, wordt gevraagd om een gelijkwaardig document voor te leggen dat niet ouder is dan een maand.

Het verdient aanbeveling te verduidelijken dat ook het uittreksel uit het strafregister van recente datum moet zijn.

22. In artikel 22, § 2, van het ontwerp is sprake van “mentorarts”. Uit artikel 32 van het ontwerp blijkt dat dit een erkende evaluerende arts is die aan bepaalde door Kind en Gezin vast te leggen criteria en competenties voldoet en die, na het doorlopen van een vergelijkende selectie, als meest geschikte kandidaat door Kind en Gezin als mentorarts wordt aangesteld. Het verdient aanbeveling om artikel 22, § 2, van het ontwerp aan te vullen met de woorden “, als bedoeld in artikel 32”.

Artikel 26

23. Artikel 26 van het ontwerp heeft betrekking op de klachtenbehandeling en niet op de vergoeding van de evaluerende arts. Het past om dit artikel te laten voorafgaan door de woorden “Onderafdeling 5. Klachtenbehandeling”.

Artikel 27

24. In artikel 27 van het ontwerp dient het woord “van” te worden vervangen door het woord “door”.

Artikel 30

25. Artikel 30, vijfde lid, van het ontwerp bepaalt dat de beslissing over de toekenning of de weigering van de erkenning genomen wordt nadat de bezwaarprocedure is doorlopen conform de regels die zijn vastgesteld bij of krachtens hoofdstuk III van het decreet van 7 december 2007

‘houdende oprichting van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers’.

Krachtens artikel 8, § 2, van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 juli 2013 ‘betreffende de adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers’ bestaat de Adviescommissie uit de volgende kamers: een kamer voor welzijnsvoorzieningen; een kamer voor gezondheidsvoorzieningen; een kamer voor artsen-specialisten en huisartsen; en een kamer voor tandartsen en tandartsen-specialisten.

Het is niet duidelijk welke kamer van de Adviescommissie bevoegd zal zijn voor de bezwaren inzake de erkenningen als evaluerende arts. Het ontwerp moet dan ook uitdrukkelijk bepalen welke kamer bevoegd zal zijn, hetzij door dit in het ontwerp zelf op te nemen, hetzij door het besluit van 12 juli 2013 te wijzigen.

Eenzelfde opmerking geldt ten aanzien van artikel 42 van het ontwerp.

Artikelen 33 en 34

26. De erkenningsvoorwaarden worden opgesomd in artikel 22 van het ontwerp en de erkenningsvoorschriften zijn opgenomen in de artikelen 23 en 24 van het ontwerp. Artikel 25 van het ontwerp heeft betrekking op de vergoeding van de evaluerende arts en artikel 26 van het ontwerp heeft betrekking op de klachtenbehandeling.

Gelet hierop worden de woorden “de voorwaarden, vermeld in artikel 22 tot en met 26” in artikel 33 van het ontwerp, en de woorden “de erkenningsvoorwaarden en de erkenningsvoorschriften, vermeld in artikel 22 tot en met 26” in artikel 34, eerste lid, van het ontwerp telkens het best vervangen door de woorden “de erkenningsvoorwaarden en erkenningsvoorschriften, vermeld in de artikelen 22 tot en met 24”.

27. Uit artikel 35, eerste lid, van het ontwerp blijkt dat Kind en Gezin kan beslissen om de erkenning te schorsen. Deze bepaling regelt, in tegenstelling tot artikel 35, derde lid, niet hoe deze beslissing ter kennis wordt gebracht van de evaluerende arts. Artikel 35, eerste lid, van het ontwerp dient op dit punt te worden aangevuld.

Artikel 41

28. Omwille van de eenvormigheid en de duidelijkheid moet in artikel 41, tweede lid, van het ontwerp het woord “intrekking” worden vervangen door het woord “opheffing” (zie artikel 36 van het ontwerp).

29. Aangezien Kind en Gezin enkel kan beslissen dat het bezwaar tegen een voornemen tot opheffing van de erkenning geen schorsend karakter heeft – zo blijkt uit artikel 41, tweede lid, van het ontwerp, kunnen de woorden “de aanvrager of” in artikel 41, derde lid, van het ontwerp worden geschrapt.

Artikel 42

30. In artikel 42 van het ontwerp dient het woord “volgens” te worden vervangen door de woorden “met inachtneming van” (zie de artikelen 30, vijfde lid, en 36, § 2, tweede lid, van het ontwerp).

Artikel 44

31. In artikel 44, § 1, 1°, van het ontwerp wordt het begrip “decreet Pleegzorg” gedefinieerd,⁸ voor de toepassing van hoofdstuk 5 van het ontwerp. Aangezien het begrip vervolgens niet wordt gebruikt in hoofdstuk 5, moet deze definitie worden weggelaten.

32. In artikel 44, § 1, 2°, van het ontwerp moet het woord “genomen” worden weggelaten. In artikel 44, § 2, 1°, van het ontwerp worden de woorden “De plaatsende overheid kan” het best vervangen door de woorden “Dit kan”.

Artikel 45

33. In artikel 45, 1°, 2° en 4°, van het ontwerp dienen de woorden “het voormelde decreet” telkens te worden vervangen door de woorden “het decreet van 27 april 2018” (zie artikel 1, 2°, van het ontwerp).

Artikel 48

34. In artikel 48, § 2, van het ontwerp dient de verwijzing naar “paragraaf 1, 2°” te worden vervangen door een verwijzing naar “paragraaf 1, eerste lid, 2°”.

Artikel 49

35. In artikel 49, § 2, van het ontwerp dienen de woorden “van de Algemene kinderbijslag” te worden vervangen door de woorden “van de Algemene kinderbijslagwet”.

Artikel 50

36. In artikel 50, eerste lid, van het ontwerp moeten de woorden “artikel 16 en 17 van dit besluit” worden vervangen door de woorden “artikel 19 en 20”.

⁸ Deze definitie verwijst naar het decreet van 29 juni 2012 ‘houdende de organisatie van pleegzorg’, “zoals tot op heden gewijzigd”. Deze formulering laat niet toe te bepalen of hiermee het decreet wordt vastgelegd op de datum van de inwerkingtreding van het besluit, of dat hiermee ook de latere wijzigingen aan dit decreet worden beoogd.

Artikel 51

37. Het verdient aanbeveling in artikel 51 van het ontwerp uitdrukkelijk te bepalen dat de eerste erkenning, in het kader van de overgangsregeling, gebeurt zonder aanvraag, bijvoorbeeld door te schrijven: “Zonder dat ze daartoe een aanvraag hoeven in te dienen, krijgen artsen op 1 januari 2019...”.

Artikel 52

38. In artikel 52, § 3, eerste lid, van het ontwerp moeten de woorden “de overheid, vermeld in paragraaf 1” worden vervangen door de woorden “de plaatsende overheid”, en dit gelet op artikel 52, § 1, van het ontwerp.

Artikelen 53 en 54

39. De artikelen 53 (uitvoeringsbepaling) en 54 (inwerkingtredingsbepaling) van het ontwerp dienen van plaats te worden verwisseld.

Afsluitende opmerking

40. In het ontwerp worden verschillende aangelegenheden geregeld die op heden in diverse bestaande (koninklijke) besluiten, genomen ter uitvoering van de Algemene kinderbijslagwet zijn geregeld. Met het oog op de duidelijkheid in het rechtsverkeer, verdient het aanbeveling om een oplijsting te maken van de bestaande besluiten die uitvoering geven aan de Algemene kinderbijslagwet en na te gaan welke van deze bestaande besluiten vanaf 1 januari 2019 expliciet kunnen worden opgeheven (in plaats van impliciet via het beginsel dat – in geval van tegenstrijdigheid – de nieuwe regeling primeert op de oude).

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Wilfried VAN VAERENBERGH